

Q. D. B. V.

96.

Ad

SUMMUM THEOLOGUM

ET PHILOSOPHUM

DE LIPSIENSIO ACADEMIA

QUIN ET

DE MULTIS EXTERORUM FILIIS

MERITISSIMUM.

DN.

VALENTINUM

ALBERTI,

POSTQUAM ABSOLUTO TRIENNIO

FILIOS ORNATISSIMOS

JOHANNEM CHRISTOPHORUM

&

CHRISTIANUM GOTTFRIDUM

ē

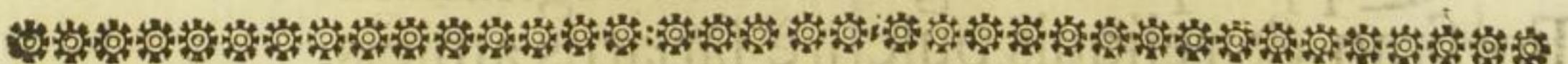
GYMNASIO ZITTAVIENSI

LIPSIAM REDIRE JUSSISSET,

d. 18. April. M DC XCII.

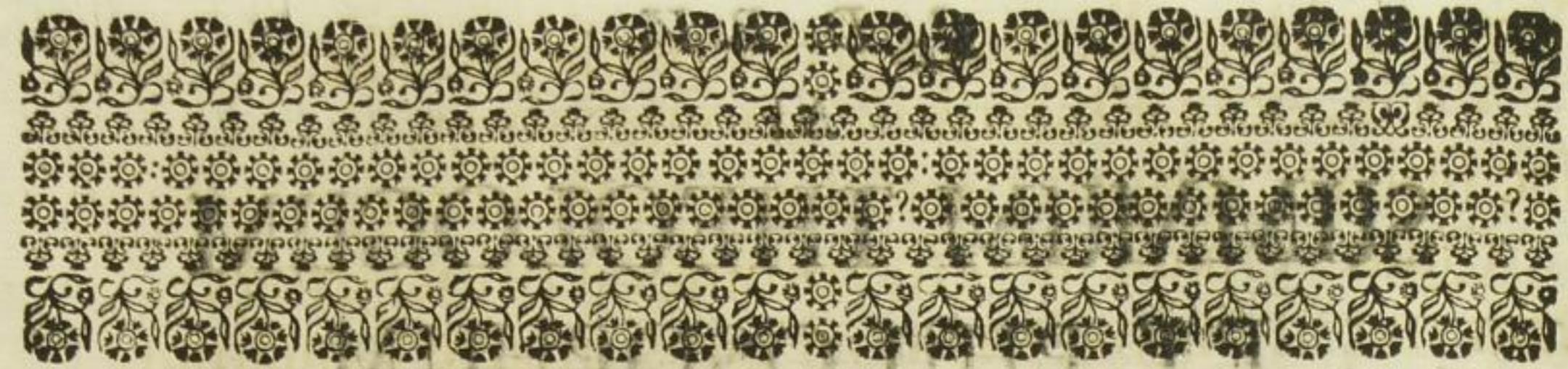
GRATULABUNDA ACCLAMATIO

CHRISTIANI WEISII, RECT.

ZITTAVIÆ,

Typis Michaclis Hartmanni.

Rgo habeas salvos lapsâ trieteride natos,
Noster ut, è salvo pignore, constet amor.
EJunximus alternos, Te sic cupiente, fauores,
Dum parili mecum JUSTUS ab igne calet.
Sic decuit tanti properare ad vota PARENTIS,
Ac velut ALBERTI sustinuisse vices.
Nostra equidem pietas certos revocata sub annos
Solvere pro votis ulteriora nequit.
Nempe hæc sedulitas operam fibi pacta minorem,
Quod schola vel studii porrigit umbra, dedit:
Donec ab excelsis Academia dicta magistris
Omina votorum splendidiora ferat.
Interea placeat siue intemerata voluntas,
Seu manus eventu non pudefacta suo.
Sistitur ut soboles oculis fruitura paternis;
Candida sic nostram sistat imago fidem.
Fallor? an ignotos mutato in corpore vultus,
Membraq; Zittano cernis adulta solo?
Scilicet externâ quæ vivit in indole virtus,
Non minus ingenii signa vigentis habet.
Ergo fac ut Tecum, quod jusseris ipse, loquantur,
Ut pateat clausi cordis in ore vigor.
Sic referent dictam nostro sermone salutem,
Votaq; post faustam non reticenda viam.
Sæpe Tuum repetet fida hæc narratio Nomen,
Quippe quod elogii portio magna fuit.
Forsitan & reliquis pulchrè satiatus amicis,
Weisius ut soleat vivere, scire velis.

Tunc

Tunc equidem dicent, nisi me præfagia fallunt:

Vivit, & ut Philyris sit sua vita, cupid.

Nec sibi nec scriptis pretiosas dividit horas,

Quin veniant juveni commoda prima gregi.

Dum ruit in libros, memori quos mente sequamur,

Has studii leges utilitate probat.

Non doctrina placet tacito quam pectore serves,

Ni producat opes docta loquela suas.

Undiq; servatur verbis sua cura Latinis;

Sic tamen ut Iese Tettonas esse sciant.

Ne quis majorum temerè vestigia turbet,

Serviliq; colat simplicitate, cavet.

Vivitur ingenio, præscripta vivitur arte,

Vivitur exemplo, quod nova praxis habet.

Deniq; præcipuum tulit hæc sapientia punctum,

Quæ simul ingenuâ cum pietate sapit.

Sic satis est nomen breviter laudare magistri,

Quem reliquæ laudis nulla cupido trahit.

Sim licet obscurus: dum nostra propago nitescat,

Claraq; discipulos mulceat aura meos.

Quin & sufficiat præscriptio parva sepulchro:

Quam mihi non tumidus præstet amicus opem.

Nemo legat, fuerim qua mente vel arte coruscus:

Ast in quâ populus luce superstes agat.

Quod reliquum est, proprius charas ubi presserit ædes,

Colloquii causam natus uterq; dabit.

Jam sibi gaudebunt Magnum superesse PAREN-

TEM,

Quem DEUS & PRINCEPS doctaq; turba fo-
vet.

Jam quoq; præcipites gratantis in oscula MATRIS,

Aspicient lætam vota per ista DOMUM.

Occurrunt geminæ vultu properante SORORES,

Quas juvat in geminis fratribus esse pias.

Bi-

Bigaq; virgineis abitum venerata loquelis,

Fœmineo reditum gestit adire sono.

Annuit acceptos SITTIGIUS inter amores,

GUNTHERIq; preces in sua verba movet.

Quos etenim templo GENITOR pius ipse sacrauit,

Hos GENER exemplo ducet uterq; suo.

Plura quid expediam? vel cur mihi gaudia fingam,

Non nisi dilecto percipienda PATRI?

Sufficit expressis optata refundere verbis,

Dum valedicturi dantq; petuntq; preces:

Ite domum celeres, Deus est qvi cœpta secundat,

Ipsaq; fatorum gratia monstrat iter.

Is DEUS, ALBERTUM, dubias per Slesidos oras,

Qui procul ad tempe Lipsica duxit, adest.

Nam cur progeniem benefacti deserat Auctor,

Qui Patris in casto lemne servat opus?

Ah quoties laudat studiosa caterva PARENTEM,

Confilio multis auxilioq; Patrem.

Vos igitur merces, vos hæc benedictio tangit,

Vos simul auxilium consiliumq; manet.

Ast ubi successus tulerit fortuna benignos,

Ne fluat ex animo patria nostra, precor.

Noverit ALBERTUS, quo vos HARTIGIUS ore,

STOLLIUS & quo vos semper amore probet.

Ipse SELIGMANNUS memorem sibi spondet ho-

norem,

Quod faciem chari Lipsia FRATRIS habet.

*1 Applaudit JUSTUS, geminat Zittavia voces:

ALBERTI vigeat sanguis, ut ipse viget!

